

Draží farníci.

Vstupujeme do měsíce května, který je v katolické tradici neodmyslitelně spojen s mariánskou úctou. Májové pobožnosti tohoto měsíce vyjadřují již po staletí naši mateřskou a vřelou úctu k Matce Boží, která je naší „nejvlivnější“ přímlyvkyní u našeho Pána. Někdy je snad možné zaslechnout výtku anebo nechápavé vyjádření, že to snad až někdy s mariánskou úctou přeháníme a děláme z Panny Marie bohyni. Ovšem při opravdovém a nezaujatém pohledu na smysl a význam života

Matky Boží poznáváme, jak velice mylné a zavádějící tyto názory jsou. Celá mariánská tradice a úcta je bytostně a neodmyslitelně spojená s vírou v Ježíše Krista, Syna Božího. On je ten, který si Pannu Marii volí a především je to on, kdo ji vyzdvihuje na nejvyšší post mezi lidmi, protože z ní činí absolutně dokonalého člověka bez hříchu, ale pro své zásluhy, jak to učí církev na základě teologie Jana Duns Scota. Jedině v této otázce dala církev přednost tomuto teologovi před andělským učitelem sv. Tomášem Akvinským, který zastává jiný názor. Jedinečnost života P. Marie vychází tedy od Krista, ale celá mariánská úcta zase ke Kristu směřuje. Život Matky Boží osvětluje a zároveň odráží velikost Božího vtělení v osobě Syna Božího. Její čistota a odevzdanost Bohu je vzorem a obrazem pro církev, která je matkou všech věřících. Jeden z nejdůležitějších dokumentů II. vatikánského koncilu „Lumen gentium“ říká o P. Marii následující: „Neboť v tajemství církve, která je plným právem také nazývána matkou a pannou, blahoslavená Panna Maria předchází jako vynikající jedinečný vzor jak panny, tak matky. Ve víře a poslušnosti totiž zrodila na zemi Otcova Syna, aniž poznala muže, zastíněna Duchem svatým, jako nová Eva, která nedopřává víru starému hadu, nýbrž jí věnuje, nijakou pochybností neporušenou, Božímu poslu. Zrodila však syna, kterého Bůh ustanovil za prvního z mnoha bratří (srov. Řím 8,29), totiž věřících, při jejichž zrození a vychování ona spolupracuje svou mateřskou láskou“ (LG č. 63). Z tohoto důvodu nám církev znovu a znovu doporučuje obracet se na Matku Boží v mnohých mariánských modlitbách, které církev po staletí nashromáždila a které nám mají pomoci milovat Ježíše Krista takovým způsobem, jako to konala ona sama. Mariánské modlitby, zvláště modlitba sv. růžence, nám pomáhají rozjímat a kontempletovat život našeho Pána a zároveň čerpat mateřskou útěchu a posilu v našem každodenním boji o posvěcení našeho života.

Zároveň připadá na tento měsíc slavnost Těla a Krve Páně, která je jednou z největších a také navenek „nejviditelnějších“ slavností v celém liturgickém roce. Zvláštním způsobem prokazujeme v tento den úctu našemu Pánu přítomnému pod eucharistickými způsoby mezi námi. Již zmiňovaný dokument II. vatikánského koncilu „Lumen gentium“ říká, že „eucharistická oběť je zdrojem a vrcholem celého křesťanského života“ (LG č. 11). Přítomnost Ježíše Krista v eucharistii je absolutně jedinečným a neopakovatelným vyjádřením Boží lásky k člověku a zároveň absolutně největším darem, který Bůh nám pozemšťanům vůbec mohl dát, neboť tím darem je on sám jediný pravý Bůh a člověk. Z eucharistické víry se odvíjí anebo by se měly odvíjet i naše konkrétní projevy lásky vůči této svátosti, která stojí na vrcholu všech sedmi svátostí. Vždy na mě velice silně působí a dojí má mě úcta a nesmírná vděčnost nemocných, kterým pravidelně donáším sv. přijímání tedy Nejsvětější svátost. Všichni bez rozdílu a zcela nezávisle na sobě, mně pokaždé opakují, že si teprve v nemoci uvědomují, jakým darem a pokladem je pro ně možnost přijímat našeho Pána, když nemohou přijít do kostela. Jejich víra a úcta je pro mě vždy poučením a zároveň posilněním, abych nikdy neupadl do rutiny v úctě k eucharistii. Právě proto může být tento měsíc příležitostí k tomu, abychom v osobní modlitbě více rozjíмали o naší úctě k eucharistii a jejích konkrétních projevech. Jak často toužím přijímat našeho Pána? S jakou láskou se připravuji na sv. přijímání a jak se modlím ve chvílích po sv. přijímání? S jakou soustředěností se účastním mše sv.? S jakou úctou se chovám v kostele a snažím se zachovávat posvátné ticho, které nutně mojí úctě dokazuje? Snažím se dělat duchovní sv. přijímání, když se nemohu účastnit mše sv.? Eucharistie je svátostí lásky a láska není jednostranná, ale je ve vztahu. Proto by bylo určitě dobré se zeptat sám sebe, jak to konkrétně vypadá s mojí osobní láskou k Ježíši přítomnému v Nejsvětější svátosti a co se budu snažit zvláště v tomto měsíci dělat pro to, aby tato láska mohla růst a být více autentičtější.

S ujištěním modlitby za všechny farníky zehná

Vít Uher

KVĚTEN 2016			
1	ne	VI. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
2	po	sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	památka
3	út	sv. apoštolů Filipa a Jakuba	svátek
4	st	6. velikonoční týden	
5	čt	NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ	slavnost
6	pá	6. velikonoční týden sv. Jana Sarkandra	první pátek
7	so	6. velikonoční týden	
8	ne	VII. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
9	po	7. velikonoční týden	
10	út	7. velikonoční týden	
11	st	7. velikonoční týden	
12	čt	výročí posvěcení pražské katedrály	svátek
13	pá	7. velikonoční týden Panny Marie Fatimské	
14	so	sv. apoštola Matěje	svátek
15	ne	SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO	slavnost
16	po	sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka	svátek
17	út	7. týden v mezidobí	
18	st	7. týden v mezidobí – sv. Jana I.	
19	čt	Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze	svátek
20	pá	7. týden v mezidobí – sv. Klementa Marie Hofbauera, sv. Bernardina Sienského	
21	so	7. týden v mezidobí – sv. Kryštofa Magallanese a druhů	
22	ne	NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	slavnost
23	po	8. týden v mezidobí	
24	út	8. týden v mezidobí	
25	st	8. týden v mezidobí – sv. Bedy Ctihodného, sv. Řehoře VII., sv. Marie Magdaleny de Pazzi	
26	čt	TĚLA A KRVE PÁNĚ (Boží Tělo)	slavnost
27	pá	8. týden v mezidobí – sv. Augustina z Canterbury	
28	so	8. týden v mezidobí	
29	ne	IX. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
30	po	sv. Zdislavy	památka
31	út	NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE	svátek

Farnost v pohybu

Štěchovice 14. 5. 2016

Společný začátek 13:30

Pěší

místo srazu: Hlavní nádraží (u pokladen)

čas srazu: 7:55

trasa: od Sázavy k Vltavě kolem Medníku (cca 11km)

kontakt: Tomáš Havelka (tel.: 739 611 070)

Pěší pro děti

místo srazu: před nádražní budovou žst. Praha - Smíchov (zastávka autobusů 338, 361 a 390)

čas srazu: 8:50

trasa: lesem ze Slap do Štěchovic (cca 5,5 km) (není vhodné pro kočárky)

prosíme potvrdit účast do úterý 11. 5. na voboril@farnost-zizkov.cz

kontakt: Petr Vobořil (tel.: 603 800 749)

Cyklisté

místo srazu: Palackého náměstí (pod sochou F. Palackého)

čas srazu: 9:45

trasa méně náročná: podél vody (cca 30 km)

kontakt: Jelena Trollerová (tel.: 602 812 007)

trasa náročnější: přes Brdy (cca 55 km)

kontakt: Erik Andris (tel.: 721 064 364)

Doprava na místo

autobusem ze zastávky před nádražní budovou žst. Praha - Smíchov

autobus č. 361 ve 12:06 nebo autobus č. 338 ve 12:36

20. 3. 2016

Svatý týden jsme zahájili Květnou nedělí: po mši se prodávaly výrobky Poledního ateliéru.

24. 3. 2016

Zelený čtvrtek – při večerní mši svaté jsme si připomněli poslední večeři Páně a po ní jsme mohli chvíli setrvat v modlitbě v Getsemanské zahradě.

25. 3. 2016

Při obřadech Velkého pátku jsme rozjímali nad utrpením našeho Pána.

26. 3. 2016

Na Bílou sobotu ráno jsme se spolu s našimi katechumeny pomodlili ranní chvály v kostele sv. Prokopa, kde jsme také během celého dne mohli setrvat v modlitbách u Božího hrobu.

Při večerní vigílii přijali naši katechumeni křest a zařadili se plnohodnotně do našeho farního společenství.

27. 3. 2016

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

1. 4. 2016

Pout' k Bráně milosrdenství u Nejsvětějšího Srdce Páně na Vinohradech

2. 4. 2016

Část farníků se vydala na pout' k Bráně milosrdenství do Hrádku u Vlašimi.

3. 4. 2016

Na Černém Mostě vznikla přenosná Brána milosrdenství, kterou jsme mohli projít spolu s panem arcibiskupem při mši svaté.

15.–17. 4. 2016

Několik rodin z naší farnosti se vypravilo do Chaloupek na Vysočině, aby společně strávili víkend.

májové pobožnosti

každý den po mši sv. během celého měsíce

modlitba sv. růžence

kostel sv. Anny – út 17.25 a ne 7.25
kostel sv. Prokopa středa 17.15

zpovídání ve Svatém roce milosrdenství

podle rozpisu a navíc každý pátek od 17.20 až do konce mše sv.

sbírka na splátku farního úvěru

neděle 1. 5. (všechny kostely)

setkání ministrantů

neděle 1. 5. v 17.00, farní centrum

pout' za duchovní povolání

sobota 7. 5. Svatá Hora

farnost v pohybu

sobota 14. 5. fara ve Štěchovicích

koncert k výročí založení Žižkova

pondělí 16. 5. v 19.00 v kostele sv. Prokopa

mše svatá v tridentském ritu

pondělí 16. 5. v 18.00 v kostele sv. Rocha

zasedání pastorační rady farnosti

středa 18. 5. v 18.00 mše sv. u Sv. Prokopa

žižkovský chrámový sbor

hledáme zpěváky do smíšeného farním sboru, který doprovází liturgii i další farní aktivity, bližší informace na e-mailu: Gilnien@seznam.cz, zkoušky probíhají vždy v neděli od 18:30–21:00.

Milí farníci a čtenáři,

srdečně vás zdravím. Měsíc květen patří v semináři mezi ty aktivnější. První víkend v měsíci přivítáme v semináři naše rodiče a blízké. Budeme děkovat za jejich životy, za vše dobré, čím nás obdarovali, ale také za to, co bylo těžší, nebo se v našich rodinách nepovedlo, a prosit o odpuštění. S vděčností budu myslet také na naši farní rodinu. Kromě jiného nás také čekají slavnosti spojené s výročím Karla IV. a velká pražská slavnost Navalis. Sobota druhého víkendu (7. 5.) bude ve znamení Pouti za kněžská a řeholní povolání na Svatou Horu. S radostí a pokorou v srdci bych vás chtěl pozvat na tuto pout'. Během mše svaté budu s dalšími dvěma spolubratry Václavem Revendou a Jaroslavem Mrňou skládat kandidaturu, kterou budeme přijati otcem kardinálem mezi čekatele jáhenství a kněžství. Jedná se o určitý mezník v naší životní formaci, při kterém kandidáti dobrovolně vyjadřují vůli nadále setrvat na cestě ke kněžství a s Kristovou pomocí se tak za několik let stát služebníky Jeho církve. Uvědomuji si, že povolání, kterého se mi z Božích rukou dostalo a dostává, není moje zásluha, protože postupem času si čím dál tím více uvědomuji své hříchy, slabosti a limity. Děkuji vám za veškeré vaše modlitby, kterými nás s Michalem doprovázíte. Bez nich a bez vaší lidské podpory se jenom stěží dá kráčet na této cestě dál. Těším se na setkání s vámi buď na Svaté Hoře, nebo ve farnosti.

S pozdravem a vděčností

Flut Mirosław

Ing. Dana Bartošová (28), se do Prahy přistěhovala z Brna, s manželem mají dvě malé děti. Před mateřstvím jezdila na křesťanské letní tábory jako vedoucí. Odmalička hrála na akordeon, nyní má harmoniku sice v Brně, ale ráda si na ni zahraje. Zpívala ve farním sboru a ve sboru ČVUT. Nyní má na starosti redakci Prokopských listů.

Do Prahy jste přišla na vysokou školu?

Ano, na ČVUT, stavební fakultu, obor geodézie a kartografie. Dokončila jsem ji až nyní po osmi letech s dětmi. Táta je také geodet, takže mě nepadlo nic lepšího než jít v tatínkových stopách. Uplatnění ve stavebním sektoru geodézie moc není, proto je těžší najít práci. Je dobré mít již zázemí, obor je i finančně podhodnocený, protože každý vidí výsledek, papír, ale hodiny práce strávené za tím nevidí. Doufám, že nastoupím za nějaký čas do práce do svého oboru. Spoléhám na situaci, že moji spolužáci, kteří šli do práce hned, tak půjdou na mateřskou, když já se budu vracet od dětí. (smích)

Jaká setkání jste pořádali s manželem ve farnosti?

Přibližně před čtyřmi lety jsme připravovali setkávání mladých párů, protože nikde takováto aktivita nebyla. Domluvili jsme se se známými páry, že se budeme scházet, a poprosili jsme o poskytnutí prostor. Pan farář nám poskytl farní centrum s tím, abychom oslovili také žižkovské farní páry. Nikdo se z místních ale nedostavil (smích), fungovali jsme rok ve FC a pak jsme se začali scházet po rodinách. Jedna rodina vždy setkání zorganizovala, poznali jsme vzájemně i domovy druhých. V současné době jsme v Praze jen my a ještě jeden pár, ostatní jsou odstěhovaní na venkově. Zavedla se tradice, že se scházíme jednou do roka u někoho právě mimo Prahu.

Váš manžel měl zajímavou představu o navštěvování kostelů, že?

Láďa je památkář, takže po přistěhování do Prahyrazil teorii, že budeme navštěvovat každou neděli jiný kostel. To nám chvíli vydrželo, ale zůstali jsme na Žižkově a jsme rádi, protože nám farníci Lidušku vymodlili.

Na to se chci v této intimnější oblasti zeptat, vy jste to neměli s dětmi jednoduché?

Neměli, Liduška je původně z dvojčat, narodili se ve 24. týdnu, každý měl půl kila. Prokůpek zemřel. O Miloš zorganizoval veliký modlitební maraton, každým okamžikem už chvíli před jejich narozením se někdo modlil. Existovaly dlouhé modlitební seznamy a celé 4 měsíce, co byla Liduška v nemocnici, byla každá hodina zaplněná. To mi přijde neuvěřitelné. Spousta z těch modlících se lidí nás vůbec neznala a pak nám říkali, tak tohle je Liduška, za kterou jsme se modlili. Liduška je opravdu vymodlené miminko.

Jak vše vnímali v porodnici?

Vstřícnost v Podolí byla velká, křtili jsme Lidušku v inkubátoru, všichni věděli, že se za ni lidé modlí. Stalo se nám několikrát, že přišla k inkubátoru sestřička, kterou jsme ještě neviděli, a ptala se, jestli se ještě za Lidunku lidé modlí, vyprávěli si to mezi sebou. Modlitba nás hodně nesla, když teď mám kontakt s maminkami předčasně narozených dětí, tak si myslím, že jsme to zvládali dobře. Hodně člověk toho zlého zapomene, ale vzpomínám si, že jsme se málokdy hroutili, pár okamžiků sice bylo, ale celou dobu jsem věřila, že vše dopadne dobře.

Jaká je knížka, kterou jste si připravila?

O rodičích Terezie z Lisieux, dostala jsem ji právě, když jsem byla těhotná s Liduškou. Moc se o nich nikdy nemluvilo, ale oni jsou svatost sama. Prošli si spoustou těžkých věcí – od úmrtí dětí, přes těžkosti v podnikání, válkou. Jejich důvěra v Boha, to jak žili víru, jak lpěli na dodržování projevů víry, to je velice silné. Dneska je tendence si vše oklešťovat, říci si např. o pústu na Popeleční středě, kojím, tak se mě to netýká. Ale oni vše dodržovali a dělali si vše ještě těžší. Ke knížce se ráda vrátím, vždy mě osloví něčím dalším. **-vh-**

Misericordiae Vultus (IV. část)

Bula vyhláštějící mimořádný Svatý rok Milosrdenství

17. Nikdy nepřestanu zdůrazňovat, aby zpovědníci byli opravdovým znamením Otcova milosrdenství. Zpovědníkem se nelze stát jen tak. Lze se jím stát především, když my sami jsme kajícími žádajícími o odpuštění jako první. Nezapomínejme, že být zpovědníky znamená podílet se na samotném Ježíšově poslání a být konkrétním znamením kontinuity božské lásky, která odpouští a zachraňuje. Každý z nás obdržel dar Ducha svatého na odpuštění hříchů, za něj jsme odpovědni. Nikdo z nás není pánem svátosti, nýbrž věrným služebníkem Božího odpuštění. Každý zpovědník má přijímat věřící jako otec z podobenství o marnotratném synovi. Vyšel synovi vstříc, třebaže promarnil jeho majetek. Zpovědníci jsou povoláni obejmout kajícího syna, který se vrací domů, a projevit radost z jeho návratu. Ať také neúnavně vycházejí vstříc druhému synovi, který zůstal venku a není schopen se radovat, a vysvětlí mu, že jeho přísný soud je nespravedlivý a vzhledem k bezmeznému Otcovu milosrdenství nemá smysl. Ať nekladou impertinentní otázky, ale jako otec z onoho podobenství přerušují připravenou promluvu ztraceného syna, a umějí v srdci každého penitenta zachytit prosbu o pomoc a odpuštění. Zpovědníci jsou zkrátka povoláni vždy, všude, v každé situaci a navzdory všemu být znamením primátu milosrdenství.

18. V postní době tohoto Svatého roku mám v úmyslu rozeslat *Misionáře Milosrdenství*. Budou znamením mateřské péče církve o lid Boží, aby vstoupili do hlubin bohatství tohoto tajemství, které je pro víru tak zásadní. Budou to kněží, kterým dám pravomoc odpouštět také hříchy, které jsou vyhrazeny Apoštolskému stolci, aby byla zjevná šíře jejich poslání. Budou především živým znamením toho, jak Otec přijímá ty, kdo touží po Jeho odpuštění. Budou misionáři milosrdenství z toho důvodu, že u všech lidí podnítí osvobozující setkání proniknuté lidskostí, které bude zdrojem osvobození, z něhož vyplyne zodpovědnost k překonávání překážek a k návratu k novému životu danému křtem. Ve svém poslání se budou řídit slovy apoštola: „Bůh totiž dopustil, že všichni upadli do neposlušnosti, aby všem prokázal milosrdenství“ (*Řím 11,32*). Všichni totiž, nikoho nevyjímaje, jsou povoláni chopit se výzvy k milosrdenství. Tito misionáři budou žít své poslání s vědomím, že mohou upírat svůj pohled k Ježíši, „milosrdnému a věrnému veleknězi“ (*Žid 2,17*).

Prosím spolubratry biskupy, aby posílali a přijímali tyto misionáře, kteří mají být především přesvědčivými kazateli milosrdenství. Ať se v diecézích konají „lidové misie“, aby tyto misionáři byli zvěstovateli radosti z odpuštění. Ať jsou zváni udělovat svátost smíření lidu, aby milostivý čas Jubilejního roku umožnil mnohým vzdáleným synům vrátit se na cestu do otcovského domu. Pastýři budou tedy zejména během postní doby vybízet věřící, aby přistupovali „s důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a našli milost“ (*Žid 4,16*).

19. Slovo odpuštění kž dojde ke všem a pozvání zakusit milosrdenství nenechá nikoho lhotejným. Moje pobídka ke konverzi se obrací ještě naléhavěji k těm, kdo jsou svým způsobem života daleko od Boží milosti. Mám na mysli zejména muže a ženy, kteří patří ke zločinným skupením jakéhokoliv typu. Prosím vás k vašemu dobru, abyste změnili život. Žádám vás o to jménem Božího Syna, který ač potíral hřích, nikdy neodmítl žádného hříšníka. Neupadněte do oné děsivé pasti přesvědčení, že život závisí na penězích a že ve vztahu k nim všechno ostatní ztrácí hodnotu a důstojnost. To je pouhá iluze. Peníze si neodneseme na onen svět. Peníze nedávají pravé štěstí. Násilí používané ke hromadění peněz prosáklých krví nás nečiní mocnými, ani nesmrtelnými. Všichni dříve či později předstoupíme před Boží soud a nikdo nebude moci uniknout.

Tatáž výzva ať dojde i k lidem, kteří podporují korupci anebo jsou jejími spoluviníky. Tato páchnoucí rána společnosti je těžkým hříchem, který volá k nebi, protože podkopává základy osobního i společenského života. Korupce brání hledět do budoucna s nadějí, protože svojí zpupností a chtivostí máří plány slabých a utiskuje ty nejchudší. Je to zlo, které hnízdí v každodenních gestech, aby se pak projevilo veřejnými skandály. Korupce je zatvrzelost ve hříchu, snaží se nahrazovat Boha iluzí peněz jakožto formou moci. Je to dílo temnot, nesené nedůvěrou a pleťchařením. *Corruptio optimi pessima*, říkal oprávněně svatý Řehoř Veliký, aby vyjádřil, že se nikdo nemůže cítit imunním před tímto pokušením. K jeho zdolání v osobním i sociálním životě je nezbytná rozvážnost, bdělost, oddanost a průzračnost spolu s odvahou denuncovat. Pokud totiž není otevřeně potíráno, dříve či později zkompromituje a zničí život.

Toto je příhodná doba ke změně života! Toto je chvíle dotyku srdce. Tváří v tvář spáchanému zlu, i těch nejhorších zločinů, je čas uslyšet pláč nevinných, připravených o majetek, o důstojnost, o to, co mají rádi, i o život samotný. Zůstat na cestě zla je pouze zdrojem klamu a sklíčenosti. Pravý život je zcela jiný. Bůh neúnavně podává ruku. Vždycky je ochoten vyslyšet, já také, stejně jako moji bratři biskupové a kněží. Důležité je pouze přijmout pozvání k obrácení a podrobit se spravedlnosti, zatímco církev nabízí milosrdenství.

20. Nebude neuzitečné poukázat v tomto kontextu na vztah mezi *spravedlností* a *milosrdenstvím*. Nejsou to dva odporující si aspekty, ale dvě dimenze jediné skutečnosti, která se postupně rozvíjí až k dosažení svého vrcholu v plnosti lásky. Spravedlnost je zásadní pojem pro občanskou společnost, kde obvykle odkazuje na právní řád, kterým se aplikuje zákon. Spravedlností se také rozumí, že každému má být dáno, co mu náleží. V Bibli se častokrát zmiňuje božská spravedlnost a Bůh jako soudce. Obvykle je tam chápána jako celistvé dodržování Zákona a jednání každého dobrého Izraelity odpovídající příkázáním daných Bohem. Tato vize nicméně nejednou vedla k upadnutí do legalismu, mystifikovala původní význam a zatemňovala hluboký smysl spravedlnosti. K překonání legalistické mentality je třeba zmínit, že v Písmu svatém je spravedlnost chápána bytostně jako důvěřivé svěření se Boží vůli.

Ježíš mluví častěji o důležitosti víry než o dodržování Zákona. V tomto smyslu je třeba chápat Jeho slova, když u stolu s Matoušem a dalšími celníky a hříšníky říká farizeům, kteří mu odporovali: „Jděte a naučte se, co znamená: »*Milosrdenství chci a ne oběť*«. Nepřišel jsem totiž povolát spravedlivé, ale hříšníky (Mt 9,13). Vzhledem k pojetí spravedlnosti jakožto pouhého dodržování Zákona, který soudí a dělí lidi na spravedlivé a hříšníky, Ježíš ukazuje velký dar milosrdenství, které hledá hříšníky, aby jim nabídlo odpuštění a spásu. Potom je zřejmé, proč byl Ježíš kvůli této tak osvobozující vizi, jež je zdrojem obnovy, odmítnut jak farizeji, tak učiteli Zákona. Ti kvůli věrnosti Zákonu kladli na bedra druhých jenom břemena, čímž anulovali Otcovo milosrdenství. Poukaz na dodržování Zákona nemůže být na překážku pozornosti k potřebám týkajících se lidské důstojnosti.

Zmínka, kterou se Ježíš odvolává k textu proroka Ozeáš – „*chci lásku a ne oběť*“ (6,6), je zde velice příznačná. Ježíš prohlašuje, že od nynějška má být pravidlem života Jeho učedníků primát milosrdenství, jak dosvědčuje On sám, když stoluje s hříšníky. Milosrdenství je zjeveno jako zásadní dimenze Ježíšova poslání. Je opravdovou výzvou těm, kteří s ním diskutovali a lpěli na formálním respektování Zákona. Ježíš jde však za Zákon; Jeho přívětivost k těm, které Zákon považoval za hříšníky, umožňuje chápat, kam až sahá Jeho milosrdenství.

Také apoštol Pavel šel podobnou cestou. Nežli potkal cestou do Damašku Krista, byl jeho život zaměřen na spravedlnost spočívající v zachování Zákona (srov. *Flp* 3,6). Obrácení ke Kristu vedlo k otočení jeho vize až do té míry, že v listu Galaťanům prohlašuje: „Víme, že člověk je uznán za spravedlivého jen tehdy, když uvěří v Ježíše Krista, a ne když dělá skutky, jak je nařizuje Zákon“ (*Gal* 2,16). Jeho pojetí spravedlnosti se radikálně mění. Pavel nyní klade na první místo víru a nikoli Zákon. Spásy se nedosahuje dodržováním Zákona, nýbrž vírou v Ježíše Krista, který svojí smrtí a zmrtyvýchvstáním přináší spásu milosrdenstvím, které ospravedlňuje. Boží spravedlnost se nyní stává osvobozením pro utiskované z otroctví hříchu a všech jeho důsledků. Spravedlností Boha je Jeho odpuštění (srov. *Žl* 51,11-16).

Farní pout' 2016 do Hrádku u Vlašimi – 2. 4. 2016

Krásné slunečné počasí nám příjemnilo pěší putování z Vlašimi zvlněnou lesní cestou nejprve ke zděné Mariánské studánce s osvěžující léčivou vodou. Uvnitř nahoře je mozaika s Pannou Marií a dole hrádecký kostelíček. Zanedlouho jsme již uviděli Hrádek, poutní místo na břehu řeky Blanice. Branou Milosrdenství jsme prošli do kostela Navštívení Panny Marie, který je ve správě Kongregace kněžší Mariánů. V malebném pečlivě udržovaném kostele je nejvzácnější dřevěná gotická plastika sedící Madony s dítětem ze 14. století. Při mši svaté a mariánské pobožnosti jsme zde opět prožívali radost ze vzkříšeného Beránka, čerpali jsme naději a sílu do dalšího života.

Anna T.

V sobotu 2. dubna jsem ve společenství žižkovské farnosti mezi příjemnými lidmi prožil krásný den. Již samotná cesta z Vlašimi do Hrádku vedoucí malebným údolím podél řeky Blanice, zastavení u Mariánské studánky s kapličkou a s modlitbou desátku růžence byl zážitek. Na náměstí v Hrádku na nás čekal usměvavý otec Vít. Před vlastní mší sv. v kostele Navštívení Panny Marie nás místní duchovní P. Ptáček seznámil s historií tohoto poutního místa. Mše svatá sloužená otcem Vitem a zakončená litaniemi v boční kapli před soškou Panny Marie s Ježíškem bylo důstojné vyvrcholení vlastní poutě. Velmi jsem přivítal i možnost přijmout svátost smíření během mše svaté u P. Ptáčka. Po mši svaté byla příjemná možnost občerstvení se v místní bývalé škole, nyní sloužící jako ubytování pro poutníky, a seznámení se i s interiérem této budovy.

Zakončením celé pouti byla zpáteční cesta do Vlašimi s modlitbou růžence. Celá atmosféra této pouti byla ještě zvýrazněna nádherným počasím. Děkuji Pánu Bohu, že jsem se mohl této pouti zúčastnit, a těším se, dá-li Pán Bůh, na další obdobné akce naší farnosti.

Jiří T.

Cílem naší pouti se tentokrát stalo místo uctívání Panny Marie Hradecké. Plni očekávání jsme se sešli v nádražní hale v Praze a odtud dojeli přes Benešov do městečka Vlašim. Cestu vlakem jsme od přestupu na Benešovsku prožili takřka „přilepení“ na oknech našeho vagónu, protože se nám před zraky rozprostíraly všechny možné krásy jarní flóry i fauny. Od čerstvě zoraných polních brázd, zelenajících se luk a stromů přes hejna ptáků, zajíců a srnek pobíhajících kolem trati jako bychom byli někde na safari. Samotnou poutní cestu jsme absolvovali v mírném terénu podél říčky Blanice, kde jsme se těšili v tichu i v rozhovorech (a na zpáteční cestě v růžencové modlitbě). Těsně před Hrádkem je v sedylku „usazena“ kaple a u ní pramen, kde je možno se při cestě napít a očistit pramenitou vodou. Kousek dále v zatáčce jsme spatřili první z hradeckých stavení a pak už na parkovišti před kostelem otce Víta, který tam na nás čekal i s panem farářem. Po milém uvítání následovala mše svatá v malebném kostele svatého Matouše zkrášlená hudebním doprovodem naší varhanicko-pěvecké dvojice (včetně přednesení proseb právě Panně Marii Hradecké).

Celým dnem nás po cestě provázelo sluníčko a teplo, takže jsme si vychutnali i svačinu a opalování před místní školou, jakož i cestu nazpátek s překrásnými výhledy a meandrující Blanici a údolní nivou rozprostírající se při jejích březích. Na naší pouti jsem zaznamenala pouze spokojené a rozjasněné tváře všech, kdo se účastnili, a tak mohu tuto nenáročnou trať, s opravdu úctyhodným cílem, jen a jen doporučit i dalším poutníkům.

Romana

160. PASCHAL II.

(1099 – † 1118)

Papež Paschal II. se narodil kolem roku 1050 v Biedu nedaleko města Viterbo v Itálii. Původně byl mnichem, v roce 1076 byl jmenován kardinálem a zastával i úřad papežského legáta ve Španělsku a ve Francii. Papežem byl zvolen 13. srpna roku 1099.

V roce 1102 obnovil zákaz investitury (právo světské moci rozhodovat o jmenování církevních hodnostářů) a vyobcoval císaře Jindřicha IV. z církve.

K prvnímu pokusu racionálně vyřešit tento spor s římsko-německou říší došlo roku 1111, kdy se císař Jindřich V. při cestě do Itálie setkal s papežem Paschalem II. Jindřich V. prohlásil, že je ochoten přijmout volbu biskupů církví za předpokladu, že mu církev vrátí všechny majetek, který od říše obdržela v léno. Rozhodl se tak pro reálnou politiku, kdy by církev ovlivňoval pomocí majetkových poměrů. Paschal II. s tímto nejprve souhlasil, ale pro odpor ostatních církevních hodnostářů svůj souhlas odvolal. Poté ho Jindřich V.

Vlastní jméno nebo rod:	Rainer z Biedy
Původ:	Bieda, Toskánsko (Itálie)
Datum narození:	asi 1050
Místo narození:	Bieda
Datum zvolení:	13. 8. 1099
Datum smrti:	21. 1. 1118
Místo smrti:	Řím
Místo pohřbu:	Řím, Lateránská basilika
Pontifikát:	18 let, 4 měsíce, 21 dní

zajal a uvěznil, včetně několika kardinálů, aby si tak vynutil uznání laické investitury. Paschal II. však při nejbližší příležitosti toto svolení odvolal a situace se tak vrátila do výchozího bodu.

V roce 1113 uznal papež Paschal II. řád rytířů sv. Jana – Johanitů. U kolébky řádu stál špitál sv. Jana Slitovníka v Jeruzalémě, založený kolem roku 1050 italskými kupci z Amalfi. Nemocnici, která byla schopna pojmout na 2000 nemocných především z řad poutníků, spravovali benediktini. Po příchodu křižáků se špitální bratrstvo začalo rychle rozmáhat. Zsvěcení špitálu bylo změněno na významnějšího sv. Jana Křtitele. 15. února 1113 papež Paschal II. potvrdil bratrstvo jako církevní řád. Řehole řádu johanitů, potvrzená 1137, obsahovala prvky benediktinské i augustiniánské řehole, slib chudoby, celibátu, poslušnosti, povinnosti ochraňovat věřící, pomáhat potřebným a bránit Jeruzalém před muslimy. Dnes je toto společenství známo pod názvem Řád maltézkých rytířů.

Ke konci pontifikátu začaly problémy v Anglii, kdy byli biskupové překládáni bez papežova souhlasu a Paschal II. pohrozil císaři exkomunikací. Ten jej donutil opustit Řím, kam se papež vrátil až začátkem roku 1118, ale během několika dní zemřel.

Jeho nástupcem se stal Gelasius II.

Již dříve jsme si přiblížili okolnosti vzniku jednotlivých žižkovských kostelů a také to, že provizorní předchůdce kostela sv. Prokopa, tedy kaple Panny Marie, nevznikla jako novostavba, ale úpravou staršího tanečního sálu. Podobně zajímavý byl vznik další kaple, stojící na dosti odlehleém severovýchodním konci žižkovského katastru, v místě zvaném Na Balkáně.

Kaple sv. Vojtěcha na Balkáně

Stojí uprostřed zástavby chatové kolonie a už svým vzhledem dává tušit, že se zřejmě původně o sakrální stavbu nejednalo. Jde totiž o velmi prostou stavbu bez jakýchkoliv ozdob. Jedině kříž na průčelí budovy s nízkou sedlovou střechou prozrazuje, že stojíme před kaplí. Její historie je však poněkud složitější než stavební podoba. V prvo-republikovém období byste kapli na tomto místě hledali marně, ale lidé se zde přece scházeli. Byli to členové katolické tělovýchovné jednoty Orel, kteří využívali svou tělocvičnu.

V této době zde rostly celé nové ulice a činžovní i rodinné domy v nich doslova jako houby po dešti. Tento stavební boom se týkal nejen prakticky všech částí Prahy, nově hlavního města státu s 15 miliony obyvatel, ale také pražského nejbližšího okolí. Velká Praha vznikla k 1. lednu 1922 a její součástí se stal vedle množství měst a obcí též do té doby samostatný Žižkov.

Spolek s názvem Dilo blahoslavené Anežky Přemyslovny, který si dal za úkol přípravu stavby kostelů v okrajových částech Prahy, kde rychle přibývalo obyvatel, zakoupil na rozhraní východní části Žižkova a Nových Výsočan (nedaleko nynější kaple) pozemek pro budoucí stavbu

kostela. Protože však nebyl dostatek prostředků na stavbu kostela, pozemek byl později opět odprodán. V roce 1939 byl v Nových Výsočanech zřízen spolek pro stavbu kostela, ani tomu se však nepodařilo shromáždit dostatečnou finanční částku. Novovysočanští se tedy obrátili na podobný spolek z nedalekých Malešic s plánem vybudovat nový kostel společně v místě konečné tramvaje (Spojovací). Toto umístění by bylo výhodné i pro katolíky z blízkých Hrdlořez, avšak ani tento zájem nebyl realizován.

V roce 1939, kdy byl očekáván zákaz Orla ze strany okupantů a hrozilo, že by pak orelská tělocvična propadla konfiskaci, se objevilo jiné řešení. Novovysočanský spolek uhradil dluhy, které na tělocvičně vázly, a proměnil ji v kapli svatého Vojtěcha. K tomuto zasvěcení bylo přistoupeno na paměť výročí 900 let od přenesení ostatků tohoto národního patrona z Hnězdna do Prahy (k tomu došlo při Břetislavově tažení do Polska roku 1039). Po skončení druhé světové války se ještě uvažovalo o vybudování velkého kostela poblíž kaple, avšak po změně režimu v roce 1948 již taková stavba nebyla myslitelná.

-lb-

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	Ne	Dan 1,1-21	Daniel a jeho druhové
2.	Po	Dan 2,1-49	Nebúkadnesarův sen
3.	Út	Dan 3,1-45	Tři mládenci v ohnivé peci
4.	St	Dan 3,46-97	Chvalozpěv tří mládenců
5.	Čt	Dan 3,98-4,34	Zapuzený a znovu nastolený král
6.	Pá	Dan 5,1-30	Píšící ruka
7.	So		
8.	Ne	Dan 6,1-29	Daniel ve lví jámě
9.	Po	Dan 7,1-28	Čtyři zvířata a Syn člověka
10.	Út	Dan 8,1-27	Vidění o beranu a kozlu
11.	St	Dan 9,1-27	Danielova modlitba
12.	Čt	Dan 10,1-21	Muž ve lněném oděvu
13.	Pá	Dan 11,1-12,13	Vidění o posledních dnech
14.	So		
15.	Ne	Dan 13,1-64	Zuzanin příběh
16.	Po	Dan 13,65-14,42	Bél a drak
17.	Út	Oz 1,1-9	Povolání proroka
18.	St	Oz 2,1-3,5	Den Jizreelu; Hospodinova láska
19.	Čt	Oz 4,1-19	Hospodinův soud nad Izraelem
20.	Pá	Oz 5,1-15	Hospodinovo napomínání
21.	So		
22.	Ne	Oz 6,1-11	Neúčinná zbožnost
23.	Po	Oz 7,1-16	Pošetilsto zatvrzelého Efrajima
24.	Út	Oz 8,1-14	Kdo seje vítr, sklídí bouři
25.	St	Oz 9,1-17	Konec jáсотu
26.	Čt	Oz 10,1-15	Stržení oltářů
27.	Pá	Oz 11,1-11	Boží soucit
28.	So		
29.	Ne	Oz 12,1-15	Prorocká služba
30.	Po	Oz 13,1-14	Dobrý pastýř a spravedlivý soudce
31.	Út	Oz 13,15-14,10	Spása je jen v Hospodinu

Kniha Daniel (hebr. *Danijjél*, řec. *Daniél*) je starozákonním spisem, jenž se v katolické bibli uvádí jako poslední ze čtyř velkých proroků. Obsahuje tři větší deuterokanonické statě, které protestanti odmítli zařadit do svého kánonu. Kniha byla napsána částečně hebrejsky, částečně aramejsky, přičemž zmiňované deuterokanonické části se zachovaly pouze v řeckém překladu. Neznámý židovský autor této knihy chtěl svým soukmenovcům ukázat, že Bůh je nade všemi nepřáteli, proto spojil všechny již existující spisy o prorokovi Danielovi do jedné knihy. Obsahově jde vlastně o apokalypsu, v níž se popisují události posledních časů a konce světa. Ježíš bude později často užívat spojení „Syn člověka“ vyskytující se nejvíce právě v této knize.

Kniha Ozeáš (hebr. *Hóšea*, řec. *Hósée*) je první z dvanácti knih tzv. menších proroků. Ozeáš byl jediným prorokem pocházejícím ze severního království a jeho proroctví je zaměřeno proti vlastnímu lidu, proti Izraeli. Teprve později byla ke knize přidána i proroctví proti jižní části zaslíbené země, proti Judsku. V knize se prolíná obraz Ozeášova nepovedeného manželství a jeho lásky k nevěrné ženě s obrazem nevěrného vztahu vyvoleného lidu k Hospodinu.

Sbírka brýlí pro lidi třetího světa

Sbírka brýlí, kterou farní charita vypsalala v roce 2012, měla velký ohlas a proto bychom ji rádi uspořádali znovu.

Pokud máte doma nepoužívané brýle dioptrické, ale i sluneční – dospělé i dětské – přineste je v neděli 29. června do kostelů v žižkovské farnosti, kde je po mši odevzdáte do připravených krabic. Brýle budou pečlivě zkontrolovány a potom vyčištěné, změřené a označené počtem dioptrií poputují do africké republi-

ky Malawi, kde až 8 % obyvatel, což je zhruba 1 milion osob, potřebuje pro svou zrakovou vadu brýle, které jsou v této části světa nedostupným luxusem. Oční vada může navíc vést ke zbytečnému úrazu, jehož komplikace mohou mít v místních podmínkách bez dostupné zdravotní péče fatální následky. Navíc by jako nevidomí nedokázali uživit sebe ani své rodiny.

Jak je vidět i taková maličkost může někomu doslova zachránit život, proto prosím prohledejte pečlivě své šuplíky. Vědomí, že jste někomu pomohli k plnohodnotnému životu vám bude tou nejlepší odměnou!

Libuše Janovská, Marta Pešková

Veletrh sociálních a návazných služeb

Městská část Praha 3 uspořádá dne 9. června 2016 odpoledne na Náměstí Jiřího z Poděbrad třetí ročník akce Veletržka aneb veletrh sociálních a návazných služeb, jehož se zúčastní i naše farní charita, aby zde prezentovala svou činnost a výrobky Poledního ateliéru. Akci pořádá Odbor sociálních věcí, ÚMČ Praha 3, a záštitu nad ní převzal zástupce starostky David Gregor. Prosím, budete-li mít čas a cestu kolem, přijďte nás podpořit.

Václava Hilbertová

Farní charita Žižkov, www.farnost-zizkov.cz,
tel: 774 350 701

Duchovní obnova 27. 2. 2016

Přestože venku již rašilo jaro, v kapli byla docela zima. Seděli jsme v bundách a o přestávkách se většinou společovali v přilehlé „klubovně“. Tam hrála kamna a stůl přetékal dobrotami.

V chladné kapli zase hrála a sytila slova patera Beneše. Jednotlivé přednášky byly velice zajímavé a podnětné. Po obědě jsme společně v duchu prošli křížovou cestou. Vzhledem k chladu byla poslední přednáška na téma „Smrt jako zjevení podstaty života“ situována do „klubovny“. Vešli jsme se všichni.

Celou dobu byl s námi pater Vít, který v průběhu akce zpovídal a na závěr sloužil mši svatou.

Dana K.

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2015–2016 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (M. Provinská), místnost A
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (M. Provinská), místnost A
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 15.00, (P. Vít Uher), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 16.30 (D. Stolařová), místnost A
- 6.–7. ročník ZŠ – středa 16.00 (B. Oudová Holcátová), místnost A
- 8.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15.30 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; Milada-Provinska@seznam.cz; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 12).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích začíná otec Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růžencem společně u Sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou živo-taschopné. Současně ale v různých oblastech pociťujeme nedostatky. Potřebujeme si tedy neustále vyprošovat hojnost milosti a síly v tiché modlitbě před naším Pánem přítomným v Nejsvětější Svátosti.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drát-kují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15

Senioři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lek-torka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše svatá. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrážejí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o *Velikonocích 2017*. Zájemci o křest dospělých ať se přihlásí P. Vítu Uhrovi na tel. 731 625 910. Příprava začne během měsíce května.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra (tel.: 731 625 910) a po osobním rozhovoru se dohodneme na přípravě tak, aby vaše dítě mohlo být pokřtěno.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí v novém školním roce probíhá opět podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Domluvte si proto svou přípravu s knězem P. Vítem Uherem (tel.: 731 625 910) včas, tzn. minimálně 3 měsíce před plánovaným termínem sňatku. Při osobním setkání s knězem se dohodneme, jak bude příprava probíhat.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout *v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu v 17.20–17.55, v pátek od 17.20 a v průběhu mše sv. od 18.00, v případě potřeby i po mši sv., v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55*. Pokud v tuto dobu nemůžete přijít, kontaktujte prosím P. Víta Uhra (731 625 910) a dohodneme se na jiném termínu.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem společně, *termín roku 2017 bude ještě upřesněn*; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici. P. Vít Uher (731 625 910).

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze *co nejdříve po úmrtí*, je ale nutné domluvit datum a čas rozloučení nebo uložení urny dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši sv. domluvit s ním nejhodnější termín *v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila*.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Stejně hledajících jako vy je mnohem více a proto se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá *společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu*, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování probíhá vždy v závěru roku, přípravná setkání pak od ledna do září 2016 ve farním centru. Zájemci se již mohou přihlašovat u kněze (P. Vít Uher, 731 625 910).

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾			
Úterý		18.00²⁾		
Středa	18.00		6.00³⁾	
Čtvrtek	18.00			
Pátek	18.00			
Sobota	8.00⁴⁾			
Neděle	9.30	8.00	11.00	17.00

¹⁾ s latinským ordinářem, 4krát ročně
v tridentském ritu

²⁾ každé poslední úterý v měsíci 30 minut
předě mši výstav Eucharistie

³⁾ v adventní době roráty

⁴⁾ pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15.00–17.00	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30	administrátor Vít Uher
Čtvrtek	13.30–16.30	administrátor Vít Uher

Kontakty:

administrátor farnosti: P. Vít Uher
mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 30. 4. 2016	
výše dluhu (úvěr)	3 990 525,73 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (duben 2016):	10 454 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VŠECHNY VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat